

ополь, като му истрепна всичкѣ-тъ войскѣ. Кога ся извѣсти за тѣхъ побѣдѣ Иаакъ, събра голѣмѣ войскѣ, освѣнъ това повыка и Маджяры-ты на помощь и бѣше вече готовъ да трѣгне: нѣ въ това врѣмя неговѣ-ти противници го свалихѣ отъ прѣстола и хвърлихѣ го въ тъмницѣ, а на негово мѣсто поставихѣ брата му Алексіа. Въ тоя случай въ Цариградѣ станѣхѣ голѣми смѣщенія, а отъ това Българе-ти ся ползувахѣ, та завоевахѣ много мѣста въ Тракиѣ и Македоніѣ.

Кога възлѣзе на Византійскый прѣстолъ Алексій, поиска да въспре Българскы-ты опустошителны нападанія въ Имперскы-ты области, заради това проводи посланницы да искать отъ Асѣня миръ; нѣ Българскый царъ гърдо отказа прѣдложение-то на новый Имперторъ. Тогази Алексій ся разсърди, та проводи военачалника си Исаака и другы воеводы съ **27,000** душъ войскѣ за да си отмъсти на Българы-ты; зарады това и Асѣнъ отъ своиѣ странѣ пакъ поведе войскѣ-тъ си на срѣщѣ имъ за камъ Амфиполисъ и въ пристиганіе-то си до Сересъ опустоши и завоева околны-ты му мѣста. Близу при тоя градъ Гърци-ти ударихѣ на Българы-ты; нѣ и тука Гърцка-та честь пакъ непоработи: по-много-то имъ войны погынѣхѣ отъ Българскыа мечъ, та весма малко отъ тѣхъ можяхѣ до ся избавять укрыти въ Сересъ, а военачалникъ-тъ имъ Исаакъ живъ падна въ рѣцѣ на Асѣня, който заповѣда да го турять въ желѣза и да го отведѣтъ въ Търново.